

COMUNICAT DE PRESĂ nr. 178/22

Luxemburg, 8 noiembrie 2022

Hotărârea Curții în cauzele conexe C-885/19 P | Fiat Chrysler Finance Europe/Comisia și C-898/19 P | Irlanda/Comisia

„Tax rulings”: Curtea statuează că Tribunalul a confirmat în mod eronat cadrul de referință reținut de Comisie pentru aplicarea principiului concurenței depline în privința societăților integrate în Luxemburg, omițând să țină seama de normele specifice care pun în aplicare acest principiu în acest stat membru

Curtea anulează astfel decizia în litigiu a Comisiei, constatând că analiza acesteia privind sistemul de referință și, prin extensie, existența unui avantaj selectiv acordat FFT este eronată

La 3 septembrie 2012, autoritățile fiscale luxemburgheze au adoptat o decizie fiscală anticipativă („tax ruling”) în favoarea Fiat Chrysler Finance Europe (denumită în continuare „FFT”), o întreprindere din grupul Fiat care furniza servicii de trezorerie și de finanțare societăților din acest grup stabilite în Europa. Decizia în cauză aproba o metodă de determinare a remunerației FFT pentru aceste servicii, ceea ce îi permitea acesteia din urmă să determine anual profitul său impozabil cu titlu de impozit pe profit în Luxemburg.

Prin decizia din 21 octombrie 2015, Comisia a considerat că această decizie fiscală anticipativă constituia un ajutor de stat incompatibil cu piața internă în sensul articolului 107 TFUE. În plus, a constatat că Luxemburg nu îi notificase proiectul de decizie fiscală anticipativă în cauză și nu respectase clauza de standstill, cu încălcarea dispozițiilor articolului 108 alineatul (3) TFUE. Comisia a dispus recuperarea de către Luxemburg a ajutorului ilegal și incompatibil cu piața internă de la FFT.

Luxemburg și FFT au introdus fiecare la Tribunalul Uniunii Europene o acțiune având ca obiect anularea deciziei Comisiei. Prin Hotărârea din 24 septembrie 2019, Tribunalul a respins acțiunile introduse de Luxemburgului și de FFT având ca obiect anularea deciziei Comisiei, confirmând totodată validitatea deciziei menționate¹. Prin recursurile pe care le-au formulat, FFT (C-885/19 P) și, respectiv, Irlanda (C-898/19 P) au solicitat anularea acestei hotărâri.

Prin hotărârea pronunțată astăzi, Curtea anulează Hotărârea pronunțată de Tribunalul la 24 septembrie 2019 în cauza Luxemburg și Fiat Chrysler Finance Europe/Comisia (cauzele conexe T-755/15 și T-759/15), precum și Decizia Comisiei din 21 octombrie 2015 privind ajutorul de stat pus în aplicare de Luxemburg în favoarea FFT.

Cu titlu introductiv, Curtea amintește că intervențiile statelor membre în domeniile care nu au făcut obiectul unei armonizări în dreptul Uniunii nu sunt excluse din domeniul de aplicare al dispozițiilor Tratatului FUE referitoare la controlul ajutoarelor de stat. Aceasta amintește în continuare că, pentru calificarea unei măsuri naționale drept

¹ A se vedea comunicatul de presă [nr. 118/19](#).

„ajutor de stat”, este necesară îndeplinirea a **patru condiții**. În primul rând, trebuie să fie vorba despre o intervenție din partea statului sau prin intermediul resurselor de stat. În al doilea rând, această intervenție trebuie să fie susceptibilă să afecteze schimburile comerciale dintre statele membre. În al treilea rând, ea trebuie să acorde un avantaj selectiv beneficiarului. În al patrulea rând, trebuie să denatureze sau să amenințe să denatureze concurența.

În cadrul analizei măsurilor fiscale, din perspectiva dreptului Uniunii Europene în materia ajutoarelor de stat, examinarea condiției referitoare la **avantajul selectiv** implică, într-o primă etapă, stabilirea sistemului de referință, și anume regimul fiscal „normal” aplicabil în statul membru în cauză, apoi demonstrarea, într-o a doua etapă, a faptului că măsura fiscală în cauză derogă de la acest sistem de referință, în măsura în care introduce diferențieri între operatori care se află, în raport cu obiectivul urmărit de acesta din urmă, într-o situație de fapt și de drept comparabilă, fără a exista însă vreo justificare în raport cu natura sau cu economia sistemului în cauză. În vederea aprecierii caracterului selectiv al unei măsuri fiscale, trebuie, așadar, ca **regimul fiscal comun sau sistemul de referință aplicabil** în statul membru în cauză să fie **corect identificat în decizia Comisiei** și examinat de instanța sesizată cu o contestație privind această identificare.

În această privință, Curtea concluzionează că, în măsura în care, în afara domeniilor în care dreptul fiscal al Uniunii face obiectul unei armonizări, statul membru în cauză este cel care stabilește, prin exercitarea competențelor proprii în materia fiscalității directe și cu respectarea autonomiei sale fiscale, caracteristicile constitutive ale impozitului, **numai dreptul național aplicabil în statul membru în cauză** trebuie să fie luat în considerare în vederea identificării sistemului de referință în materia fiscalității directe, această identificare fiind ea însăși o condiție prealabilă indispensabilă pentru a se aprecia nu numai existența unui avantaj, ci și aspectul dacă acesta are un caracter selectiv.

Potrivit Curții, Tribunalul a săvârșit o **eroare de drept** în aplicarea articolului 107 alineatul (1) TFUE prin faptul că a omis să țină seama de cerința care decurge din jurisprudență, potrivit căreia, pentru a stabili dacă printr-o măsură fiscală o întreprindere a beneficiat de un avantaj selectiv, Comisiei îi revine sarcina de a efectua o comparație cu sistemul de impozitare aplicabil în mod normal în statul membru în cauză, în urma unei examinări obiective a conținutului, a coroborării și a efectelor concrete ale normelor aplicabile în temeiul dreptului național al acestui stat. Astfel, Tribunalul a confirmat în mod eronat abordarea care a constatat în aplicarea unui principiu al concurenței depline distinct de cel definit de dreptul luxemburghez, limitându-se la identificarea expresiei abstracte a acestui principiu în obiectivul urmărit de sistemul general al impozitului pe profit în Luxemburg, și în examinarea deciziei anticipative în cauză fără a lua în considerare modul în care principiul menționat este inclus în mod concret în acest drept în ceea ce privește în special societățile integrate.

În plus, prin faptul că a acceptat posibilitatea Comisiei de a invoca norme care **nu făceau parte din dreptul luxemburghez**, deși a amintit că această instituție nu dispunea, în acest stadiu de dezvoltare a dreptului Uniunii, de competența care să îi permită să definească în mod autonom impozitarea numită „normală” a unei societăți integrate fără să țină seama de normele fiscale naționale, Tribunalul a **încălcat dispozițiile Tratatului FUE referitoare la adoptarea de către Uniunea Europeană a unor măsuri de apropiere a legislațiilor statelor membre în materia fiscalității directe**.

Curtea concluzionează că motivele hotărârii atacate care privesc examinarea raționamentului reținut de Comisie cu titlu principal, potrivit căruia decizia anticipativă în cauză derogă de la sistemul general al impozitului pe profit din Luxemburg, sunt viciate de o eroare de drept **prin faptul că Tribunalul a validat abordarea cu titlu principal a Comisiei**. Mai precis, această eroare a constat în esență în neluarea în considerare a principiului concurenței depline, astfel cum este prevăzut la articolul 164 alineatul (3) din Codul privind impozitele luxemburghez și precizat în Circulara nr. 164/2 aferentă acestuia, cu ocazia definirii sistemului de referință în cadrul examinării efectuate în temeiul articolului 107 alineatul (1) TFUE, pentru a stabili dacă decizia anticipativă în cauză conferă un avantaj selectiv beneficiarului său.

Având în vedere ceea ce precedă, Curtea anulează hotărârea atacată, consideră că litigiul este în stare de judecată și, pronunțându-se asupra acestuia, anulează decizia în litigiu întrucât eroarea săvârșită de Comisie în stabilirea

normelor efectiv aplicabile în temeiul dreptului național relevant și, prin urmare, în identificarea impozitării numite „normale” în raport cu care trebuia apreciată decizia anticipativă în cauză viciază întregul raționament privind existența unui avantaj. Anularea deciziei în litigiu nu poate fi evitată în considerarea împrejurării că Comisia a inclus de asemenea în această decizie, cu titlu subsidiar, un raționament întemeiat pe articolul 164 alineatul (3) din Codul privind impozitele luxemburghez și pe Circulara nr. 164/2 aferentă acestuia. Astfel, Curtea consideră că acest raționament se limitează să facă trimitere la analiza cu titlu principal a Comisiei privind aplicarea corectă a sistemului de referință, astfel încât nu rectifică decât în mod aparent eroarea Comisiei în identificarea sistemului de referință care ar fi trebuit să constituie baza analizei sale privind existența unui avantaj selectiv.

MENȚIUNE: Curtea de Justiție poate fi sesizată cu un recurs, limitat la chestiuni de drept, împotriva unei hotărâri sau ordonanțe a Tribunalului. În principiu, recursul nu are efect suspensiv. Dacă este admisibil și întemeiat, Curtea anulează decizia Tribunalului. Atunci când cauza se află în stare de judecată, Curtea poate să soluționeze ea însăși în mod definitiv litigiul. În caz contrar, ea trimite cauza spre rejudecare Tribunalului, care este legat de decizia pe care Curtea a pronunțat-o în recurs.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Corina-Gabriela Socoliuc ☎ (+352) 4303 4293

Imagini de la pronunțarea hotărârii sunt disponibile pe „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106

Rămâneți conectați!

